

افتخار بر افعال کثیف!

مرحوم کراچکی (ت ۴۹۹ هجری) در کتاب «التعجب من أغلاط العامة في مسألة الإمامة» می نویسد:
تعجب از عده ای است که به کارهایی که پدرانشان با حسین بن علی علیهما السلام انجام دادند، شاد شدند و آن ها را به واسطه ی کار و اثری که در قتل آن حضرت داشتند، بزرگ داشتند و به آن افتخار کردند، و به همین جهت در سرزمین شام به این القاب مشهور و شناخته شدند. این عده عبارتند از:

«و أمّا بنو السراويل: فأولاد الذی سلب سراويل الحسین علیه السلام»

بنو سراویل: اولاد کسی بودند که پیراهن حسین بن علی علیه السلام را روز عاشورا از تن مبارکش در آورده و برد.

«و أمّا بنو السرج: فأولاد الذین أسرجت خيله لدوس جسد الحسین علیه السلام، و وصل بعض هذه الخيل إلى مصر، فقلعت نعالها من حوافرها و سمرت علی أبواب الدور ليتبرک بها، و جرت بذلك السنّة عندهم حتّى صاروا يتعمّدون عمل نظيرها علی أبواب دور أكثرهم»

۱- عجیب است آدمی که به چه امور افتخار می کند!! بیچارگی تا چه حد!! دوری از نور و حقیقت تا کجا!! ... الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

بنو سرج: اولاد کسی هستند که اسبانش را زین کرد تا جسد حسین بن علی علیهما السلام را لگدمال کند.

بعضی از این اسب ها به مصر رسید، پس نعل آن اسب ها را جدا کردند و از باب تبرک بر سر خانه هایشان

آویختند، و این کار نزدشان رسم و سنت گشت!^۲

«و أمّا بنو سنان: فأولاد الذى حمل الرمح الذى على سنانه رأس الحسين عليه السلام»

بنو سنان: اولاد کسی هستند که نیزه‌ای را حمل می کرد که سر حسین بن علی علیهما السلام بر آن بود.

«و أمّا بنو المكبرى: فأولاد الذى كان يكبر خلف رأس الحسين عليه السلام»

بنو المكبرى: اولاد کسی هستند که پشت سر بریده حسین بن علی علیهما السلام تکبیر می گفت.

«و أمّا بنو الطشتى: فأولاد الذى حمل الطشت الذى ترك فيه رأس الحسين عليه السلام، و هم بدمشق

معروفون»

بنو الطشتى: اولاد کسی هستند که سر حسین بن علی علیهما السلام را در طشت حمل می کرد، و آنان در

دمشق معروفند.

«و أمّا بنو القضيبي: فأولاد الذى أحضر القضيب إلى يزيد لعنه الله لئلا تنايا الحسين عليه السلام»

بنو القضيبي: اولاد کسی هستند که برای یزید ملعون، آن تکه چوب را آورد و یزید ملعون با آن چوب، به

دندان های حسین بن علی علیهما السلام می زد.

^۲ - امروزه نیز گاهی این سنت را در برخی مناطق یا برخی خانواده ها می بینیم! گرچه در جوامع شیعی به یقین از ریشه ی چنین عملی مطلع نیستند!

«وَأَمَّا بَنُو الدَّرَجِيِّ: فَأَوْلَادُ الذِّي تَرَكَ الرَّأْسَ فِي دَرَجِ جِيْرُونَ

بَنُو الدَّرَجِيِّ: أَوْلَادُ كَسَانِي كِه سِر حَسِيْن بِن عَلِي عَلِيْهِمَا السَّلَام رَا بِر پِلَهَاي بَاب جِيْرُونَ (دِر دَمَشَق) نِهَاد.^۳

^۳- التَّعَجُّبُ مِنْ أَعْلَاطِ الْعَامَّةِ فِي مَسْأَلَةِ الْإِمَامَةِ، ص ۱۱۶-۱۱۷